Lieta Nr. C75005221
Arhīva Nr. C-0052-21
ECLI:LV:ELT:2021:1115.C75005221.4.S

**SPRIEDUMS**
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021. gada 15. novembrī

Ekonomisko lietu tiesa,
tiesnesis Kaspars Vecozols,
rakstveida procesā izskatīja civillietu prasītāja /pers. A/, personas kods /personas kods/, prasībā pret *SIA /nosaukums/* (reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/) un *sabiedrību ar ierobežotu atbildību /nosaukums/* (reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/) par dalībnieku sapulces lēmuma atzīšanu par spēkā neesošu.

**Aprakstošā daļa**

[1] 2021. gada 1. septembrī saņemts /pers. A/ (turpmāk arī – Prasītājs) prasības pieteikums, kurā lūgts:
1) atzīt *SIA /nosaukums/* 2021. gada 5. jūlija dalībnieku sapulces lēmumu "Ierobežot Sabiedrības dalībnieka /pers. A/ tiesības saņemt no valdes informāciju par Sabiedrības darbību un iepazīties ar Sabiedrības dokumentiem" par spēkā neesošu;
2) piedzīt solidāri no *SIA /nosaukums/* un *sabiedrības ar ierobežotu atbildību* /nosaukums/ par labu /pers. A/ visus tiesāšanās izdevumus.
Prasības pieteikumā norādīti šādi faktiskie apstākļi.
[1.1] Prasītājs ir *SIA* /nosaukums/dalībnieks. Otrs *SIA /nosaukums/* dalībnieks ir *sabiedrības ar ierobežotu atbildību* /nosaukums/.
[1.2] 2021. gada 5. jūlijā *SIA /nosaukums/* dalībnieku sapulce pieņēma lēmumu ierobežot Prasītāja tiesības saņemt no *SIA /nosaukums/* informāciju par sabiedrības darbību un iepazīties ar sabiedrības dokumentiem (turpmāk arī – Lēmums). Prasītājs balsoja pret šādu lēmumu, pirms tam sniedzot iebildumus, ka sabiedrība nav nodrošinājusi iespēju iepazīties ar informāciju un pamatojumu lēmuma pieņemšanai.
Prasītāja ieskatā pārkāpums dalībnieku sapulces sasaukšanā izpaudās tā, ka Prasītājam nebija nodrošināta iespēja iepazīties ar Lēmuma pamatojumu. Pamatojums Prasītājam kļuvis zināms tikai pēc balsošanas par Lēmumu un attiecīgi Prasītājam bijis liegts to atspēkot.
[1.3] Prasītājs norādījis, ka Lēmums pēc būtības ir nepamatots, jo tajā ietvertā argumentācija ir pretrunā ar faktiskajiem apstākļiem. Tāpat papildus raksturotas situācijas, kad Prasītāja kā *SIA /nosaukums/* dalībnieka tiesības ir bijušas aizskartas.
[1.3.1] Prasības pieteikumā norādīts, ka *SIA /nosaukums/* /amats/ /pers. B/ un /pers. C/ pieļāvuši Prasītāja tiesību aizskārumu. Norādīts, ka tiek veiktas darbības, lai nepieļautu Prasītāja dalību komercdarbībā. /amats/ īstenojuši *SIA /nosaukums/* uzņēmuma pāreju *SIA /nosaukums/*. Savukārt informācijas neesamība liedz /amats/ un *SIA /nosaukums/* saukšanu pie atbildības.
[1.3.2] Tā kā Prasītāja tiesību uz informāciju ierobežojuma galvenais pamatojums ir Prasītāja negodprātīga tiesību izmantošana, ceļot tiesā nepamatotas prasības pret sabiedrību, citiem tās dalībniekiem un /amats/, Prasītājs uzskatījis tiesvedības, kuras uzsāktas pret *SIA /nosaukums/*, *sabiedrību ar ierobežotu atbildību* /nosaukums/, kā arī /pers. B/ un /pers. C/. Atbilstoši Prasītāja norādītajam tiesvedības, kurās stājies spēkā gala nolēmums, pārsvarā ir izlemtas par labu Prasītājam.
Prasības pieteikumā norādīts, ka *SIA /nosaukums/* /amats/ /pers. B/ un /pers. C/ pieļāvuši Prasītāja tiesību aizskārumu dažādos veidos, tāpēc Prasītājs savu tiesību aizsardzības nolūkā ir vērsies ar attiecīgajām prasībām tiesā. Prasītājs attiecīgi nepiekrīt Lēmuma pamatojumā norādītajam. Ja persona pieļaujamā veidā aizsargā savas tiesības, tad šādu tiesību izmantošana nevar radīt Prasītājam nelabvēlīgas sekas, kas izpaustos kā liegums izmantot savas kā dalībnieka pamattiesības iepazīties ar informāciju par sabiedrību. Prasītājs arī nepiekrīt, ka regulāra piedalīšanās daudzos procesos ar Prasītāju būtiski apgrūtina *SIA /nosaukums/* darbu, kā arī rada ievērojamus zaudējumus, lai segtu izmaksas par juridiskajiem pakalpojumiem.
[1.3.3] Prasītājs norāda, ka patiesībai neatbilst Lēmuma pamatojumā norādītais, ka Prasītājs mēģinājis pārņemt *SIA /nosaukums/* savā kontrolē. Prasītājs norādījis, ka lietā Nr. A420240020 Prasītājam esot bijis trešās personas statuss, bet pieteicējs ir *SIA /nosaukums/*. Prasītāja ieskatā kritiski vērtējama Prasītāja tiesību ierobežošana saņemt informāciju, pamatojoties uz zvērinātas tiesu izpildītājas rīcību, kuras rezultātā *SIA /nosaukums/* piemēroja visa veida pārreģistrācijas aizliegumu. Prasītājs norāda, ka zvērināts tiesu izpildītājs rīkojies iesniegto izpildu rakstu ietvaros un, ja tiek iesniegtas sūdzības par zvērināta tiesu izpildītāja rīcību, tās nevar būt attiecināmas uz Prasītāju, jo Prasītājs neveic nekādas piespiedu darbības.
[1.3.4] Papildus Prasītājs norādījis, ka ir saņēmis *SIA /nosaukums/* 2021. gada 11. augusta paziņojumu sasaukt dalībnieku sapulci, kurā plānots pieņemt lēmumu par *SIA /nosaukums/* 2020. gada pārskata apstiprināšanu. Norāda, ka nespēs realizēt savas dalībnieka tiesības lemt par gada pārskata apstiprināšanu, ja viņa tiesības saņemt informāciju no sabiedrības ir ierobežotas. Prasītājs arī raksturojis situācijas, kā tika apstiprināts 2018. un 2019. gada pārskats, norādot uz pārkāpumiem sapulces norisē un Prasītāja kā dalībnieka tiesību ievērošanā.
[1.4] Prasītāja ieskatā no Komerclikuma 194. panta neizriet dalībnieku sapulces tiesības ierobežot kāda dalībnieka tiesības uz vispārēju informāciju. Minētā norma ļauj ierobežot dalībnieka tiesības uz konkrētu dalībnieka pieprasītu un identificējamu informāciju, par katru šādu informācijas pieprasījumu pieņemot atsevišķu dalībnieku sapulces lēmumu, ja pastāv pamatots pazīmju kopums, ka dalībnieks tādējādi varētu nodarīt sabiedrībai būtisku kaitējumu.
[1.5] *Sabiedrības ar ierobežotu atbildību* /nosaukums/ kā *SIA /nosaukums/* dalībnieka vārdā Lēmumu ir pieņēmis /pers. B/, kas vienlaicīgi ir arī *SIA /nosaukums/* /amats/. Prasītājs norādījis, ka valde nevar lemt par ierobežojuma noteikšanu dalībnieka tiesībām uz informāciju. Prasītāja ieskatā nav iespējams nodalīt viena cilvēka rīcību dažādos amatos.
[1.6] Prasītājs atsaucies uz Senāta Civiltiesību departamenta 2019. gada 11. oktobra spriedumu lietā 1374/2019, pamatojot nepieciešamību kā atbildētāju pieaicināt ne tikai *SIA /nosaukums/,* bet arī *sabiedrību ar ierobežotu atbildību* /nosaukums/ kā */nosaukums/* dalībnieku.
[2] 2021. gada 12. oktobrī saņemti atbildētāju *SIA /nosaukums/* un *sabiedrības ar ierobežotu atbildību* /nosaukums/ kopīgi paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētāji neatzīst prasību pilnībā.

[2.1] Paskaidrojumos norādīts, ka nav konstatējami pārkāpumi dalībnieku sapulces sasaukšanas kārtībā, jo pretēji Prasītāja apgalvotajam viņam bija nodrošinātas tiesības iepazīties ar Lēmuma pamatojumu. Attiecībā uz argumentu, ka Prasītājam nav ticis izsniegts Lēmuma pamatojums, atbildētāji norādījuši, ka Komerclikuma 214. un 214.[1] pants neizvirza sabiedrības valdei pienākumu nosūtīt dalībniekiem rakstveidā sapulcē izskatāmo jautājumu pamatojumu.

Paskaidrojumos arī norādīts, ka atbilstoši Komerclikuma 214.[1] panta pirmajai daļai iespēja balsot rakstveidā pirms dalībnieku sapulces ir dalībnieka tiesības, nevis pienākums. Prasītājam bija tiesības ierasties uz dalībnieku sapulci klātienē vai piedalīties tajā attālināti, izmantojot elektroniskās saziņas līdzekļus. Tādā gadījumā Prasītājs varētu uzklausīt valdes un dalībnieku viedokļus, uzdot jautājumus un saņemt darba kārtībā iekļautā jautājuma pamatojumu, kā arī veikt visas pārējās darbības, kas viņam it kā esot tikušas liegtas.

[2.2] Atbildētāji uzskata, ka Lēmums pēc būtības ir pamatots un tajā ietvertā argumentācija ir atbilstoša faktiskajiem apstākļiem. Paskaidrojumos norādīts, ka Prasītājs iebilst vienīgi pret Lēmuma argumentācijā norādītajiem faktiskajiem apstākļiem, uz kuru pamata Lēmums pieņemts, bet ne pret Komerclikuma 194. pantā noteikto tiesību uz informāciju ierobežošanas institūta attiecināšanu uz Lēmumā norādītajiem faktiskajiem apstākļiem, ja tie ir patiesi. Tādejādi arī tiesai izskatāmajā lietā būtu primāri jāpārbauda tikai tas, vai Lēmuma pamatojumā norādītie faktiskie apstākļi ir patiesi, neveltot uzmanību jautājumam par to, vai konkrētajos faktiskajos apstākļos dalībnieku sapulce varēja pieņemt Lēmumu.

[2.3] Atbildētāji norāda, ka nepatiesi ir Prasītāja apgalvojumi par to, ka /amats/ nesniedz atbildes uz Prasītāja pieprasījumiem pēc būtības, aprobežojoties ar formālām atrunām. Tāpat nepiekrīt, ka /amats/ ir vienojušies pārdalīt un pārņemt komercdarbību, izslēdzot no tās Prasītāju. Prasītājs nav iesniedzis nevienu pierādījumu, kas tos apstiprinātu.

[2.4] Atbildētāji nepiekrīt Prasītāja apgalvojumam, ka /amats/ esot organizējuši sabiedrības uzņēmuma pāreju, savukārt, liedzot Prasītājam piekļuvi informācijai, tiekot likti šķēršļi /amats/ un pārņēmēja *SIA /nosaukums/* saukšanai pie atbildības. Norāda, ka uzņēmuma pārejas fakta konstatēšana starp pusēm tiek skatīta citas civillietas ietvaros.

[2.5] Sniedzot paskaidrojumus uz Prasītāja norādīto par aktuālajām tiesvedībām starp Prasītāju un *SIA /nosaukums/*, *sabiedrību ar ierobežotu atbildību* /nosaukums/, kā arī /pers. B/ un /pers. C/, nepiekrīt apgalvojumam, ka Prasītāja iniciētās tiesvedības ir ar visai iespaidīgu pozitīvu pārsvaru par labu Prasītājam.

[2.6] Prasītājs sniedz tiesai nepatiesu informāciju, ka viņš nav mēģinājis pārņemt *SIA* /nosaukums/pamatkapitāla daļas savā kontrolē. Savu apgalvojumu atbildētāji pamato ar Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu nama 2021. gada 14. maija sprieduma lietā Nr. A420240020. LR Uzņēmumu reģistrā bija saņemts *SIA* /nosaukums/pieteikums izmaiņām tās valdes sastāvā, dalībnieku reģistrā un informācijā par patieso labuma guvēju. Prasītājs, izmantojot situāciju, ka *sabiedrībai ar ierobežotu atbildību* /nosaukums/ tika uzsākts likvidācijas process kā *SIA* /nosaukums/dalībnieks prettiesiski pieņēma vienpersonisku lēmumu, ar kuru vēlējās panākt, ka *sabiedrībai ar ierobežotu atbildību* /nosaukums/ piederošās daļas iegūst *SIA* /nosaukums/un tādejādi Prasītājs kļūst par vienīgo *SIA* /nosaukums/dalībnieku ar balsstiesībām, kā arī ieceļot citu valdi. Pretēji prasības pieteikumā paustajiem iebildumiem šie apstākļi pierāda, ka Lēmumā sniegtais pamatojums, kas attiecas uz aprakstīto epizodi, pilnībā atbilst faktiskajiem apstākļiem, kā arī pierāda, ka Prasītājs centās īstenot reiderismu pret *SIA* /nosaukums/.

Papildus paskaidrojumos norādīts, ka tieši tiesu izpildītājas *SIA* /nosaukums/prettiesiski piemērotā aizlieguma rezultātā, kas piemērots izpildu lietā, kurā piedzinējs ir Prasītājs, nebija iespējama dalībniekam piederošo kapitāla daļu pārreģistrācija, kamēr paralēli noritēja Prasītāja iniciētā tiesvedība lietā Nr. A420240020, kuras mērķis bija dalībniekam piederošo kapitāla daļu nonākšana Prasītāja kontrolē.

[2.7] Atbildētāji norāda, ka neapstrīd, ka formāli Prasītājam ir tiesības vērsties tiesā, lai aizsargātu savas tiesības vai tiesiskās intereses. Tomēr *SIA* /nosaukums/ ir iesaistīta tik daudzās tiesvedībās nevis tādēļ, ka *SIA* /nosaukums/vai /amats/ būtu pārkāpuši Prasītāja tiesības, bet gan tādēļ, ka Prasītājs negodprātīgi turpina iniciēt tiesvedības. Atbildētāju ieskatā Prasītājs nav sniedzis loģisku un saprātīgu izskaidrojumu, kā tieši, nesaņemot no *SIA* /nosaukums/pieprasīto informāciju, tiek likti šķēršļi tās /amats/ vai kādas citas personas saukšanai pie atbildības un traucēta Prasītāja interešu aizsardzība. Prasītāja nodomi informācijas saņemšanā ir negodprātīgi un, visticamāk, orientēti uz to, lai atrastu arvien vairāk ieganstu celt jaunas prasības un turpināt nodarīt kaitējumu. Izvērtējot lietas apstākļus saskaņā ar taisnības un labas ticības principu, Atbildētāju ieskatā Prasītāja rīcība, pastāvīgi iniciējot pēc iespējas vairāk tiesvedības, kurās iesaistīta sabiedrība, kā arī Prasītāja mēģinājums pārņemt savā kontrolē Sabiedrības kapitāla daļas, nevar tikt atzīta kā atbilstoša Civillikuma 1. pantā nostiprinātajam labas ticības principam. Atbildētāji uzskata, ka ar Lēmumu tika pamatoti un tiesiski ierobežotas Prasītāja tiesības uz informāciju, lai izvairītos no tā, ka Prasītājs, lai arī formāli rīkodamies pēc likuma burta, rezultātā šo informāciju izmanto pretēji sabiedrības mērķiem un turpina nodarīt būtisku kaitējumu sabiedrībai.

[2.8] Prasītājs noklusējis, ka *SIA* /nosaukums/valde 2021. gada 11. augusta paziņojumam par kārtējās dalībnieku sapulces sasaukšanu saskaņā ar Komerclikuma 174. panta ceturto daļu pievienoja un nosūtīja dalībniekiem Sabiedrības gada pārskatu par 2020. gadu, kā arī sapulces protokola projektu, kurā atspoguļots lēmuma projekts. Atbildētāji arī snieguši detalizētākus paskaidrojumus par 2018., 2019. un 2020. gada pārskata apstiprināšanu, nepiekrītot Prasītāja norādītajam, ka jau trešo gadu pēc kārtas tiekot realizēti pārkāpumi gada pārskatu apstiprināšanā.

[2.9] Attiecībā uz Prasītāja iebildumiem, ka ar Lēmumu pretēji Komerclikuma 194. pantam Prasītāja tiesības saņemt informāciju tikušas ierobežotas uz kādu konkrētu gadījumu, bet gan vispārīgi Atbildētāji paskaidro turpmāk norādīto.

[2.9.1] Prasītāja tiesības uz informāciju tika ierobežotas kontekstā ar viņa konkrētu informācijas pieprasījumu. Prasītājs pieprasīja pilnīgi visu informāciju un dokumentus, kādi vispār varētu būt sabiedrības rīcībā. Līdz ar to nav faktiskas nozīmes tam, vai *SIA* /nosaukums/dalībnieku sapulces lēmumā tiesību uz informāciju ierobežojums ir formulēts vispārīgi vai atsaucoties uz konkrētajiem dokumentiem.

[2.9.2] Prasītājs pastāvīgi noslogo *SIA* /nosaukums/ar dažādām vēstulēm, pieprasījumiem un tiesvedībām. Ja *SIA* /nosaukums/dalībnieku sapulce būtu lēmusi, ka ierobežojums uz informāciju attiecināms tikai uz konkrēto Prasītāja pieprasījumu un tajā norādītajiem dokumentiem, tas viņam netraucētu iesniegt jaunus informācijas pieprasījumus. Tādā gadījumā Komerclikuma 194. pantā paredzētais tiesību uz informāciju ierobežošanas institūts nebūtu efektīvs. Sabiedrības dalībniekiem, ja tie vēlētos ierobežot Prasītāja tiesības uz informāciju, pēc katra pieprasījuma nāktos sasaukt jaunu dalībnieku sapulci. Tādejādi tas arī nesasniegtu sabiedrības iecerēto mērķi – novērst kaitējumu sabiedrībai.

[2.9.3] Ja, mainoties apstākļiem, *SIA* /nosaukums/dalībnieku sapulce uzskatīs, ka vairāk nav pamata ierobežot Prasītāja tiesības uz informāciju, tai būt pienākums atcelt tās noteikto ierobežojumu. Līdz ar to no Prasītāja tiesību un interešu aizsardzības viedokļa nav nekādas nozīmes, vai dalībnieku sapulce katru reizi pieņem jaunu lēmumu vai arī tiek pieņemts viens lēmums un, vairāk nepastāvot apstākļiem, kas bija lēmuma pieņemšanas pamatā, tas tiek grozīts vai atcelts pilnībā.

[3] 2021. gada 15. oktobrī, pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10. panta pirmā daļu tika nolemts izskatīt civillietu Nr. C75005221 rakstveida procesā 2021. gada 15. novembrī. Tāpat tika noteikts termiņš lietas dalībniekiem papildu paskaidrojumu, pierādījumu, procesuālo lūgumu līdz 2021. gada 1. novembrim.

[4] 2021. gada 1. novembrī Prasītājs iesniedzis papildu paskaidrojumus par *SIA /nosaukums/* uzņēmuma pāreju, kā arī norādījis citus apsvērumus, kas prasītāja ieskatā var ietekmēt strīda izskatīšanu. Ņemot vērā, ka Prasītājs kā pierādījumus ir iesniedzis dokumentus, kas iegūti citas tiesvedības ietvaros un tieši neattiecas un konkrēto lietu, tiesa nav devusi papildu laiku atbildētājām, lai izteiktu attieksmei pret šiem dokumentiem.

Vienlaikus tiesa ir informējusi atbildētājus par 2021. gada 1. novembrī iesniegto zvērināta advokāta rēķinu par juridiskās palīdzības sniegšanu, ļaujot izteikties par šī rēķina pievienošanu lietas materiāliem.

**Motīvu daļa**

[5] Novērtējot Prasītāja prasības pieteikumā un atbildētāju paskaidrojumos izklāstīto, kā arī pārbaudot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma.

[6] Atbilstoši Komerclikuma 194. pantam dalībniekam ir tiesības saņemt no valdes informāciju par sabiedrības darbību un iepazīties ar visiem sabiedrības dokumentiem. Šīs tiesības var ierobežot katrā konkrētajā gadījumā ar dalībnieku sapulces lēmumu, ja ir pamatotas aizdomas, ka dalībnieks iegūtās ziņas varētu izmantot pretēji sabiedrības mērķim, nodarot sabiedrībai vai ar to vienā koncernā ietilpstošajam subjektam, vai trešajām personām būtisku kaitējumu vai zaudējumus.

Senāta judikatūrā (2018. gada 15. novembra spriedums lietā Nr. SKC-293/2018) ir atzīts, ka dalībnieka tiesības uz informāciju un tiesības pārbaudīt sabiedrību ir dalībnieka pamattiesības. Šīs dalībnieka tiesības var ierobežot, ja realizējas vairāku kumulatīvu pazīmju kopums. Pirmkārt, minētās tiesības var ierobežot vienīgi ar dalībnieku sapulces lēmumu. Otrkārt, šāds lēmums var tikt pieņemts vienīgi pamatotu aizdomu gadījumā par šo ziņu izmantošanu pretēji sabiedrības interesēm, balstoties uz vairāku kritēriju izvērtējumu. Šādi kritēriji ietver informācijas pieprasīšanas un izlietošanas mērķi, tās nepieciešamības pamatojumu, samērīgumu u.c.

[7] Prasītājs, lūdzot atcelt *SIA /nosaukums/* 2021. gada 5. jūlija dalībnieku sapulces lēmumu, ar kuru ierobežotas Prasītāja tiesības iegūt informāciju no *SIA /nosaukums/*, kā pamatojumu norādījis, ka, nenodrošinot Prasītājam tiesības iepazīties ar Lēmuma pamatojumu pirms dalībnieku sapulces, ir pārkāpta kārtība dalībnieku sapulces sasaukšanā.

[7.1] Prasītājs, atsaucoties uz Komerclikuma 194. pantu, norādījis, ka sabiedrībai ir pienākums nodrošināt dalībniekam pamatojuma izsniegšanu pirms tiek izlemts jautājums pēc būtības.

Tiesa piekrīt atbildētāju norādītajam, ka, lemjot par 194. pantā minēto dalībnieka tiesību ierobežošanu, Komerclikuma 214. un 214.[1] pants neizvirza sabiedrības valdei pienākumu nosūtīt dalībniekiem rakstveidā sapulcē izskatāmā jautājuma pamatojumu. Tā kā dalībniekam ir tikusi nodrošināta iespēja arī piedalīties dalībnieku sapulcē, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus, Lēmuma pamatojumu Prasītājs varēja iegūt dalībnieku sapulcē. Ņemot vērā, ka Prasītājs nodeva savu balsojumu pirms dalībnieku sapulces un nepiedalījās dalībnieku sapulcē, nav arī konstatējams pārkāpums attiecībā uz kārtību, kādā sasaukta dalībnieku sapulce.

[7.2] Prasītājs norādījis, ka *SIA /nosaukums/* 2021. gada 5. jūlija dalībnieku sapulcē lēmumu pieņēmis *SIA /nosaukums/* /amats/ /pers. B/, kas vienlaikus ir arī *SIA /nosaukums/* dalībnieka *sabiedrības ar ierobežotu atbildību* /nosaukums/ likumiskais pārstāvis. Tā kā ierobežot dalībnieka tiesības saņemt informāciju no sabiedrības var tikai dalībnieku sapulce, savukārt *SIA /nosaukums/* 2021. gada 5. jūlija dalībnieku sapulces lēmuma pieņemšanā piedalījās *SIA /nosaukums/* /amats/, Lēmuma pieņemšana neatbilst Komerclikuma 194. pantā paredzētajai kārtībai.

Tiesa šādus iebildumus uzskata kā nepamatotus, jo no *SIA /nosaukums/* 2021. gada 5. jūlija dalībnieku sapulces protokola izriet, ka *SIA /nosaukums/* dalībnieku sapulce ir pieņēmusi lēmumu par Prasītāja tiesību ierobežošanu. Tas, ka *SIA /nosaukums/* dalībnieka vārdā rīkojas tā likumiskais pārstāvis, kurš vienlaicīgi ir arī *SIA /nosaukums/* likumiskais pārstāvis, nerada Komerclikuma 194. pantā minētās kārtības pārkāpumu.

[8] Prasītājs norādījis, ka ar Lēmumu pretēji Komerclikuma 194. pantam Prasītāja tiesības saņemt informāciju tikušas ierobežotas uz kādu konkrētu gadījumu, bet gan vispārīgi.

Komerclikuma 194. pants paredz, ka dalībnieka tiesības saņemt informāciju var ierobežot katrā konkrētajā gadījumā ar dalībnieku sapulces lēmumu. Minētā norma neparedz, ka ar dalībnieku sapulces lēmumu var ierobežot dalībnieka tiesības uz informāciju ne lielākā apjomā, kādā dalībnieks to ir pieprasījis sabiedrībai. Minētās normas mērķis ir nepieļaut situācijas, kad dalībnieka tiesības tiek vispārīgi ierobežotas. Tā kā ar Lēmumu pieņemts tiesību ierobežojums attiecībā uz Prasītāju, norādot arī konkrētus iemeslus Prasītāja tiesību ierobežošanai, tiesa secina, ka ir ievērots Komerclikuma 194. pantā noteiktais par pienākumu dalībnieku sapulcei lemt katrā konkrētā gadījumā.

[9] Prasītājs norādījis, ka Lēmums pēc būtības ir nepamatots, jo tajā ietvertā argumentācija ir pretrunā ar faktiskajiem apstākļiem. No Lēmuma pamatojuma izriet vairāki iemesli, kas kalpojuši par pamatu ierobežot Prasītāja tiesības iegūt informāciju no sabiedrības. Pirmkārt, *SIA /nosaukums/* valde ir ņēmusi vērā, ka Prasītājs sistēmiski un negodprātīgi izmanto savas tiesības, ceļot tiesā nepamatotas prasības pret sabiedrību, tās dalībniekiem un /amats/, tādējādi nodarot būtisku zaudējumu sabiedrībai. Lēmuma pamatojumā arī norādīts, ka Prasītājs no sabiedrības iegūto informāciju izmantos pretēji sabiedrības mērķiem un interesēm, t.sk. lai tiesā vēl vairāk celtu nepamatotas prasības pret sabiedrību un tādējādi apgrūtinātu tās darbu. Otrkārt, Lēmuma pamatojumā norādīts, ka Prasītājs centās īstenot reiderismu pret *SIA /nosaukums/*, pretlikumīgi pārņemot *sabiedrību ar ierobežotu atbildību* /nosaukums/ piederošās pamatkapitāla daļas.

[9.1] Tiesas ieskatā ievērojamais tiesvedību skaits starp Prasītāju un *SIA /nosaukums/,* tās dalībniekiem un /amats/ pats par sevi nevar būt pamats ierobežot dalībnieka tiesības saņemt informāciju par sabiedrību. Nav nozīmes arī Prasītāja un atbildētāju savstarpējo tiesvedību uzskaitījumam un veiktajiem aprēķiniem, kuram no procesa dalībniekiem par labu vairākumā gadījumu šīs savstarpējās tiesvedības ir noslēgušās. Pat, ja visas Prasītāja iepriekš celtās prasības būtu bijušas nepamatotas un liecinātu par Prasītāja negodprātīgu savu tiesību izlietošanu, tas nevar būt pamats, lai citā gadījumā šai personai liegtu aizstāvēt savas likumiskās tiesības un intereses.

*SIA /nosaukums/* 2021. gada 5. jūlija dalībnieku sapulces lēmuma pamatojumā norādīts, ka Prasītājs no sabiedrības iegūto informāciju izmantos pretēji tās mērķiem un interesēm, t.sk. ceļot tiesā vēl vairāk nepamatotas prasības pret sabiedrību un tādējādi apgrūtinātu tās darbu. Tiesas norāda, ka šāds vispārīgs pamatojums nav pietiekams, lai ierobežotu dalībnieka tiesības saņemt informāciju no sabiedrības. Turklāt tiesa arī uzsver, ka gadījumā, ja Prasītājs ceļ nepamatotas prasības, atbilstoši Civilprocesa likuma 41. panta pirmajai daļai pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

[9.2] No atbildētāju paskaidrojumiem izriet, ka Prasītājs centās īstenot reiderismu pret *SIA /nosaukums/*, pretlikumīgi pārņemot *sabiedrību ar ierobežotu atbildību* /nosaukums/ piederošās pamatkapitāla daļas. Lai arī atbildētāji ticami pierādījuši šādas rīcības esamību, tomēr šāda rīcība automātiski nenozīmē pamatu ierobežot Prasītāja tiesības uz informāciju. Komerclikuma 194. pantā nostiprinātās tiesības ierobežot informācijas iegūšanu nav paredzēts kā sankcija, ko sabiedrība var piemērot tās dalībniekam, ja šis dalībnieks darbojies pretēji sabiedrības vai citu dalībnieku interesēm. Lai ierobežotu tiesības ir nepieciešams pamatot, ka tieši pieprasītā informācija būs tāda, ko dalībnieks varētu izmantot, lai kaitētu sabiedrības vai citu personu interesēm. Kā norādīts iepriekš, šāds uz turpmāku šīs informācijas izmantošanu vērsts pamatojums saistīts vien ar potenciālajām tiesvedībām, kuras Prasītājs varētu celt pret sabiedrību vai citām personām.

[9.3] Prasītājs arī uzskaitījis vairākus apstākļus, kas liecina par Prasītāja interešu aizskārumu citos ar šo strīdu nesaistītos gadījumos (uzņēmuma pāreja, gada pārskata apstiprināšana 2018. un 2019. gadā), savukārt atbildēji snieguši savu skaidrojumu. Tiesas ieskatā minētie apstākļi nav attiecināmi uz konkrēto strīdu.

[10] Atbilstoši Komerclikuma 217. pantam, pamatojoties uz dalībnieka prasību, var atzīt dalībnieku lēmumu par spēkā neesošu, ja šāds lēmums vai tā pieņemšanas procedūra ir pretrunā ar likumu. Prasību var celt triju mēnešu laikā no dienas, kad persona uzzināja vai kad tai vajadzēja uzzināt par sapulces lēmumu, bet ne vēlāk kā gadu no sapulces norises dienas.

Ievērojot dispozivitātes principu, kas nostiprināts judikatūrā (2018. gada 15. novembra spriedums lietā Nr. SKC-293/2018), *SIA /nosaukums/* pieļautais pārkāpums ir uzskatāms par būtisku dalībnieka pamattiesību ierobežojumu, tāpēc *SIA /nosaukums/* 2021. gada 5. jūlija dalībnieku sapulces lēmumu atzīstams par spēkā neesošu.

[11] Prasītājs, pieaicinot kā atbildētāju ne tikai *SIA /nosaukums/*, bet arī *sabiedrību ar ierobežotu atbildību* /nosaukums/, atsaucies uz Senāta Civiltiesību departamenta 2019. gada 11. oktobra spriedumu lietā SKC-1374/2019, kurā pausta atziņa par nepieciešamību kā atbildētāju piesaistīt ne tikai sabiedrību, bet arī tās dalībnieku. Prasītājs atsaucoties uz minēto spriedumu, norādījis, ka faktiskais strīds parasti ir dalībnieku starpā un lietu nevar izskatīt sacīkstes procesā, ja nav pausta un pārstāvēta pretējās puses – dalībnieku pozīcija, tāpēc procesā ir jābūt pieaicinātiem apstrīdēto lēmumu pieņēmušajiem dalībniekiem. Ņemot vērā, ka strīdā par *SIA /nosaukums/* 2021. gada 5. jūlija dalībnieku sapulces lēmuma atzīšanu par spēkā neesošu tās dalībnieks *sabiedrība ar ierobežotu atbildību* /nosaukums/ vienīgais pieņem *SIA /nosaukums/* dalībnieku sapulces lēmumus, šajā lietā ir pamats kā atbildētāju pieaicināt arī *sabiedrību ar ierobežotu atbildību* /nosaukums/.

Tiesa uzsver, ka sabiedrības dalībnieku sapulce ir sabiedrības pārvaldes institūcija, kurai saskaņā ar Civilprocesa likuma 71. panta otro daļu un 74. panta pirmo daļu nav civilprocesuālās tiesībspējas un tā nav tiesību subjekts. Līdz ar to lietās par sabiedrības dalībnieku sapulču lēmumu atcelšanu atbildētājs primāri ir pati sabiedrība. Uz to norāda arī Civilprocesa likuma 250.$^{30}$ panta ievaddaļa.

Senāta Civiltiesību departamenta 2019. gada 11. oktobra spriedumā lietā Nr. SKC-1374/2019 ietvertas judikatūras atziņas par nepieciešamību piesaistīt sabiedrības dalībnieku kā atbildētāju ir attiecināmas uz izņēmuma gadījumiem. Tā kā minētajā lietā abas puses pārstāvējusi viena un tā pati fiziskā persona, tiesvedībā nepastāvēja sacīkstes princips. Turklāt minētajos apstākļos Senāts konstatējis, ka tika ietekmēts tās personas statuss, kura nebija pieaicināta lietas izskatīšanā.

Tiesas ieskatā ne visos strīdos par dalībnieku sapulču apstrīdēšanu dalībniekiem, kuri dalībnieku sapulcē balsojuši par apstrīdēto lēmumu, tiek piešķirtas tiesības vai uzlikts kāds pienākums, kas attiecīgi nepieļautu lietu skatīt bez minēto dalībnieku pieaicināšanas lietā. Tas, ka atcelta sabiedrības dalībnieku sapulces lēmuma gadījumā par dalībnieku sapulces lēmumu balsojušajam dalībniekam vēlreiz būs jāpiedalās dalībnieku sapulcē, lai lemtu par to pašu jautājumu, nenozīmē, ka dalībnieka statuss būtu ticis ietekmēts.

Dalībnieka automātiska pieaicināšana par atbildētāju visos strīdos par sabiedrības dalībnieku sapulces lēmumu atzīšanu par spēkā neesošu būtu Komerclikuma 137. panta trešajā daļā noteiktā pamatprincipa pārkāpums. Tā kā pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus samaksātos tiesas izdevumus, tad dalībniekam tiktu uzlikta materiāla atbildība par dalībnieka tiesību īstenošanu. Attiecinot Senāta Civiltiesību departamenta atziņas lietā Nr. SKC-1374/2019 uz visiem strīdiem par dalībnieku sapulču lēmumu apstrīdēšanu, dalībniekam iestātos atbildība arī par procesuāliem pārkāpumiem dalībnieku sapulces sasaukšanā, kas ir sabiedrības valdes kompetencē. Šāda pieeja faktiski veicinātu dalībnieku atturēšanos no piedalīšanās sabiedrības pārvaldē.

Tiesa norāda, ka šajā lietā nav pamats piemērot Senāta 2019. gada 11. oktobra sprieduma lietā Nr. SKC-1374/2019 ietvertās judikatūras atziņas, ļaujot izņēmuma gadījumos kā atbildētāju atzīt arī sabiedrības dalībnieku. Attiecīgi šajā lietā nav pamata apmierināt prasību attiecībā pret atbildētāju *sabiedrību ar ierobežotu atbildību /nosaukums/*.

[12] Atbilstoši Civilprocesa likuma 41. panta pirmajai daļai, ja pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. No lietas materiāliem ir redzams, ka Prasītājs ir samaksājis valsts nodevu 70 EUR apmērā, kā arī samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 8,57 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1. punkta „d" un „e" apakšpunktu ar lietas vešanu saistītie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām nav mantiska rakstura, ir atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 EUR. Minētā panta ceturtā daļa nosaka, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

Prasītājs kā pierādījumu advokāta pakalpojumu apmaksai iesniedzis zvērināta advokāta 2021. gada 1. oktobra rēķinu 578,54 EUR un 2021. gada 1. novembra rēķinu par 277,70 EUR par juridiskās palīdzības sniegšanu lietā Nr. C75005221. *SIA /nosaukums/* nav iesniedzis lūgumu samazināt atlīdzināmo izdevumu apmēru advokāta palīdzības samaksai prasības apmierināšanas gadījumā, savukārt tiesai nav tiesību samazināt to pēc savas iniciatīvas. Tāpat tiesa konstatē, ka *sabiedrību ar ierobežotu atbildību* /nosaukums/ nav iesniegusi dokumentus, kas apliecinātu tai radītos tiesāšanās izdevumus.

Ņemot vērā minēto, no *SIA /nosaukums/* par labu Prasītājam piedzenami tiesāšanās izdevumi kopā 934,81 EUR.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189. un 193. pantu, tiesa

**nosprieda**

apmierināt /pers. A/ (p. k. /personas kods/) prasību pret *SIA /nosaukums/* (reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/) un atzīt *SIA /nosaukums/* 2021. gada 5. jūlija dalībnieku sapulces lēmumu "Ierobežot Sabiedrības dalībnieka /pers. A/ tiesības saņemt no valdes informāciju par Sabiedrības darbību un iepazīties ar Sabiedrības dokumentiem" par spēkā neesošu.

Noraidīt /pers. A/ prasību pret *sabiedrību ar ierobežotu atbildību* /nosaukums/ (reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/) par *SIA /nosaukums/* 2021. gada 5. jūlija dalībnieku sapulces lēmuma "Ierobežot Sabiedrības dalībnieka /pers. A/ tiesības saņemt no valdes informāciju par Sabiedrības darbību un iepazīties ar Sabiedrības dokumentiem" atzīšanu par spēkā neesošu.

Piedzīt no *SIA /nosaukums/* par labu /pers. A/ tiesāšanās izdevumus 934,81 EUR apmērā. Samaksa veicama uz /pers. A/ kontu Nr. /konta Nr./.

Noteikt *SIA /nosaukums/* termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Ekonomisko lietu tiesā.

Tiesnesis Kaspars Vecozols